

Else-Merete Ross (RV) slog fast, at det forslag, der til sin tid skulle vedtages, måtte føre til en rammelov, der var så rummelig, at den gav grundlag for sådanne justeringer inden for læreruddannelsen, som udviklingen måtte gøre nødvendige.

Problemet, der opstod ved det samtidige ønske om reduktion af fagenes antal og hensynet til klasselæreropgaverne, måtte nøje overvejes.

Det var givet, at eksamensapparatet ville blive udbygget i forhold til 1954-loven, og disse spørgsmål måtte grundigt behandles. Der var fordele ved en ordning, hvor en afslutning markeredes ved eksamen, hvilket gav grundlag for større ensartethed fra sted til sted.

Det var meget væsentligt, at der var adgang til seminarierne for folk, der mødte med andre forudsætninger end studentereksamen. Spørgsmålet om adgangsprøven krævede nærmere undersøgelser.

Helhedsuddannelsen med specialisering for småbørnsundervisning var et grundstød imod den særlige småbørnslærerindeuddannelse, men baggrunden for forslaget var en stærk interesse for dette spørgsmål, og synspunkterne måtte siges at være berettigede. Man burde dog sikre en ordning, hvorefter småbørnslærerindeuddannelsen kunne fortsætte endnu nogen tid, da en øjeblikkelig afvikling ikke ville være ønskelig.

Sigsgaard (SF) mente ikke, tiden var inde til at udarbejde en ny læreruddannelseslov. Man havde ikke forsøgt at gøre status over 1958-lovens virkninger, det var for tidligt at afsige dommen over 1954-loven, og man havde ikke forsøgt at redegøre for skolens forventede fremtidige udvikling. Han fremførte i øvrigt en række indvendinger imod lovforslaget, som efter hans opfattelse på mange punkter var mindre smidigt og rummeligt end 1954-loven suppleret med 1962-loven.

Bækgaard (Uafh) var ligeledes af den opfattelse, at det ikke hastede med at få loven gennemført. Det var uheldigt at gøre forandringer, før den gældende lov var slået helt igennem og havde givet resultater, der kunne tages ved lære af. Selve lovforslaget var i øvrigt alt for teoretisk til, at det kunne danne grundlag for en saglig drøftelse af uddannelsen.

Uden for ordførernes kreds talte *Westerby på Diderichsens* (UP) *vegne* og *Lembourn* (KF). Den førstnævnte gav udtryk for, at specialiseringskravet måtte have fortrinsret fremfor kravet om enhedsuddannelse, og fandt i øvrigt, man havde forsvoret sig til det ensrettede både med hensyn til adgangsbetingelserne og selve uddannelsens forløb.

Lembourn understregede betydningen af de musiske fag og fandt en udvidelse af undervisningen i disse fag nødvendig ikke mindst med henblik på fremtidens velstands- og fritidssamfund. Han advarede således imod at opbygge undervisningen for stærkt på et effektivitetsprincip.

Det udvalg, hvortil lovforslaget henvistes, afgav ikke betænkning.